

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณสมบัติทั้งด้านความรู้ ความสามารถตามที่สังคมและประเทศชาติต้องการ การจัดการศึกษาจะสำเร็จได้นั้น ขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาที่รับนโยบายมาปฏิบัติและสิ่งสำคัญยิ่งคือบุคลากรทางการศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 7 มาตรา 52 และมาตรา 56 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่กล่าวถึงแนวทางการจัดการศึกษาให้ถือว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุด โดยให้สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับความถนัดความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคลมุ่งฝึกทักษะกระบวนการ การคิดการจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ ใช้ความรู้เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง โดยมีการผสมผสานความรู้อย่างได้สัดส่วน สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตลอดจนการส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนแหล่งเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มุ่งเน้นให้นักเรียนได้สำรวจความถนัด และความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาส่วนตน มีทักษะในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อ การศึกษาหาความรู้ มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดมนุษย์ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ช่วยให้การคาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหาและนำไปใช้ในชีวิต

ประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้ การศึกษาจึงมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต “ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น”

การจัดกิจกรรมประกอบการเรียนรู้ในลักษณะที่เรียนรู้ แบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็น แนวทางการจัดการเรียนรู้แนวหนึ่งที่เกิด โอกาสให้นักเรียน ได้ร่วมกันคิด ร่วมกันแก้ปัญหา ปรึกษาหารือ อภิปราย และแสดง ความคิดเห็นด้วยเหตุผลซึ่งกันและกัน ช่วยให้นักเรียน ได้ พัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการคิดและ มีประสบการณ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ทิตานา แชมมณี (2550 : 98) การจัดการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การจัดการ เรียนรู้รูปแบบนี้เป็นการเรียนรู้ที่แบ่งสมาชิกเป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถ แตกต่างกันประมาณ 3 – 6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อ ไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม ซึ่งรูปแบบนี้ช่วยให้ นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ ด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจาก เพื่อนๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่างๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิดการแก้ปัญหา และอื่นๆ การพัฒนาผู้เรียนในด้านการแก้ปัญหา การกำหนดเป้าหมายในการเรียน การคิดแบบ หลากหลายการปฏิบัติกิจกรรมที่ซับซ้อน การเน้นคุณธรรม จริยธรรม การเสริมสร้าง ประชาธิปไตยในชั้นเรียนทักษะทางสังคม การสร้างนิสัยความรับผิดชอบร่วมกัน และความ ร่วมมือภายในกลุ่ม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิมลรัตน์ สุนทร โรจน์ (2549 : 3) ให้ข้อเสนอแนะว่า การจัดการเรียนแบบร่วมมือจะทำให้ผู้เรียนได้รับสิ่งต่อไปนี้คือ 1) การพัฒนาสติปัญญา มีทักษะการคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา 2) ทักษะทางสังคม เช่น การร่วมมือ การช่วยเหลือ การปฏิสัมพันธ์ในทางสร้างสรรค์ความอดทนต่อความแตกต่างเรียนรู้ในการฟังผู้อื่นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการทำงานเป็นทีม 3) การพัฒนาตนเอง เช่น ควบคุมตนเองในการเรียน เข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง มีความมั่นใจ 4) ความเท่าเทียมกัน ขอมรับว่าทุกคนเท่าเทียมกันไม่ว่ามีความแตกต่างในเรื่องใด

โรงเรียนคณน้อยวิทยา อำเภอเสหัสขันธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จัดการศึกษาในระดับชั้นอนุบาลถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2556 ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจสภาพการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของครูพบว่า ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยังไม่เน้นการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมและยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเท่าที่ควร ครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ครูเป็นผู้แสดง โดยที่ผู้เรียนปฏิบัติตามที่ครูแนะนำ ผู้เรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มุ่งสอนเนื้อหาและการท่องจำ ครูเป็นผู้แสดงส่วนใหญ่โดยที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ร่วมกันคิดร่วมกันทำระดมพลังความคิด ไม่มีการช่วยเหลือกันภายในห้อง ไม่มี

การแข่งขัน ไม่มีตัวกระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ ไม่ได้แสดงออกเพื่อแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะเรียนนั้น ขาดความสนใจในการเรียน ขาดการประสานการทำงานในกลุ่มเมื่อให้แบ่งกลุ่มทำงาน นักเรียนทำงานกลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จ สิ่งก็ตามมาก็คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนขาดความมั่นใจในการทำงานร่วมกับคนอื่น คิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ไม่เป็นจากปัญหาดังกล่าวข้างต้นทำให้ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา โดยรวมคั้งนั้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น และร่วมรับผิดชอบงานวิชาการได้มองเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ถือเป็น การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และร่วมกันทำกิจกรรมได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี จึงมีความต้องการที่จะทำการศึกษา เรื่องดังกล่าวอย่างละเอียด แล้วนำวิธีการมาพัฒนาครูให้สามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้ โดยนำเอากลยุทธ์ในการพัฒนาครูในโรงเรียนให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนร่วมกัน ช่วยเหลือกันในกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ โดยที่ทุกคนในกลุ่มได้ทำงานร่วมกัน นอกจากนี้จะเป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ยังเป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้จักการเสียสละ มีความสามัคคีใน กลุ่ม รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นคุณลักษณะที่สอดคล้องกับแนวปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนให้ได้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอน สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอนให้เป็นครูมืออาชีพ จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิรูปการศึกษาประสบผล สำเร็จต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัญหาในปัจจุบันการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นอย่างไร
2. สถานศึกษาจะมีวิธีการใดที่จะพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเรียนรู้ได้อย่างไร
3. ผลการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีสภาพเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนดงน้อยวิทยา
2. เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเรียนรู้
3. เพื่อประเมินผลการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ในโรงเรียนดงน้อยวิทยา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต ไว้ดังนี้

1. ผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 12 คน ประกอบด้วย

- 1.1 ผู้วิจัย

- 1.2 ผู้ร่วมวิจัย ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 8 คน ได้แก่

1.2.1 ครูสอนภาษาไทย	จำนวน 1 คน
1.2.2 ครูสอนคณิตศาสตร์	จำนวน 1 คน
1.2.3 ครูสอนวิทยาศาสตร์	จำนวน 1 คน
1.2.4 ครูสอนสังคมศึกษาและประวัติศาสตร์	จำนวน 1 คน
1.2.5 ครูสอนสุขศึกษา	จำนวน 1 คน
1.2.6 ครูสอนศิลปะ	จำนวน 1 คน
1.2.7 ครูสอนการงานอาชีพและเทคโนโลยี	จำนวน 1 คน
1.2.8 ครูสอนภาษาอังกฤษ	จำนวน 1 คน

- 1.3 ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่

- 1.3.1 นายวิชา ชีสารพัฒน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนดงน้อยวิทยา
- 1.3.2 นายสุริยันต์ วัชรหา ผู้อำนวยการโรงเรียนสหชั้นรั่ววิทยา
- 1.3.3 นายสุรียา ผ่องเสียง ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

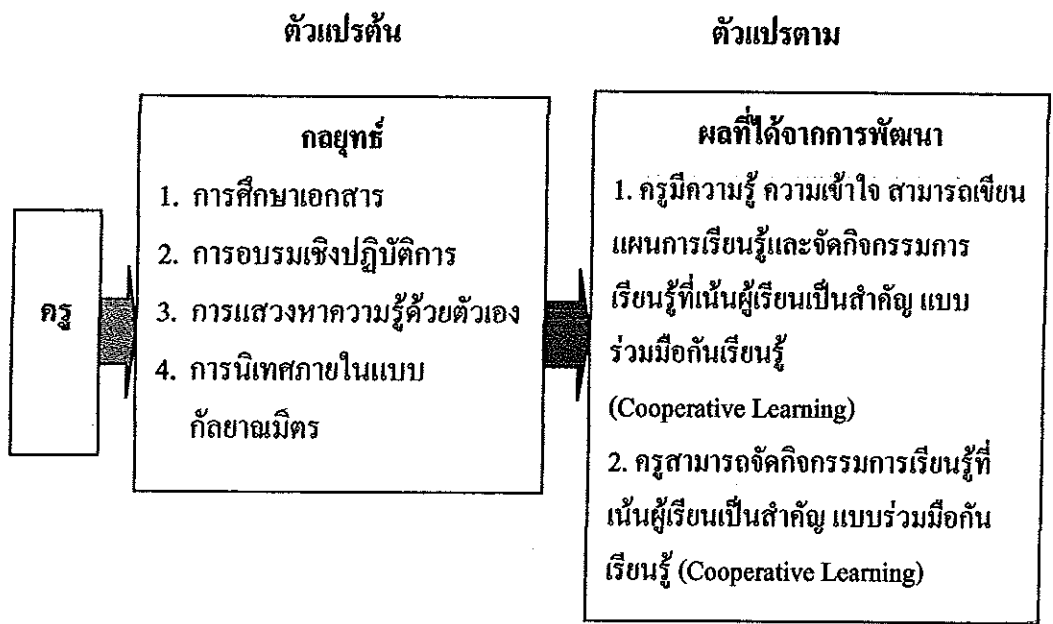
ประถมศึกษาภาคพื้นดิน เขต 1

2. สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนดงน้อยวิทยา อำเภอสหชั้นรั่ว จังหวัดกาฬสินธุ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัย ได้กำหนดกรอบกลยุทธ์ในการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning) ใช้แนวทางการให้ความรู้ควบคู่การปฏิบัติจริง โดยการใช้แนวทาง ดังนี้

1. กลยุทธ์ในการพัฒนาครูมี 4 กลยุทธ์ ประกอบด้วย
    - 1.1 การศึกษาเอกสาร
    - 1.2 การอบรมเชิงปฏิบัติการ
    - 1.3 การแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง
    - 1.4 การนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร
  2. ผลที่จากการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ประกอบด้วย
    - 2.1 ครูมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถเขียนแผนการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning)
    - 2.2 ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning)
- กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังแผนภูมิภาพประกอบที่ 1 ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ดังนี้

3. ลำดับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเรียนรู้

- 3.1 สารสำคัญ (Concept)
- 3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective)
- 3.3 เนื้อหา (Content)
- 3.4 กิจกรรมการเรียนการสอน (Instructional Activities)
- 3.5 สื่อและอุปกรณ์ (Instructional Media)
- 3.6 การวัดผลและประเมินผล (Measurement and Evaluation)
- 3.7 กิจกรรมเสนอแนะ
- 3.8 ข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชา
- 3.9 บันทึกการสอน เป็นการบันทึกของผู้สอน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้หลักการมีส่วนร่วม และการร่วมมือกันเรียนรู้เป็นกลุ่ม โดยผู้วิจัยได้นำกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามกรอบแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart (Kemmis and McTaggart) ดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นวางแผน (Planning)
2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)
3. ขั้นการสังเกต (Observation)
4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)

ระยะเวลาในการวิจัย

ระหว่างวันที่ 16 พฤษภาคม ถึง วันที่ 13 กันยายน 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยตัวบ่งชี้

พฤติกรรมการสอนของครูและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้การศึกษาเอกสารด้วยตัวเอง การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การแสวงหาความรู้ และการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร

2. กลยุทธ์ในการพัฒนา หมายถึง วิธีการหรือกลยุทธ์ในการดำเนินการพัฒนาให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. การศึกษาเอกสาร หมายถึง การศึกษาคู่มือ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงานที่ตนเองรับผิดชอบ

4. การอบรมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญ ความสามารถ และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ทักษะ ความรู้สึก การดำเนินการให้ประสบการณ์แก่ครูด้วยวิธีการเชิงวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ และฝึกให้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ เพื่อพัฒนาครูให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี มีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้

5. การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง หมายถึง กระบวนการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง การศึกษาและแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ในแหล่งเรียนรู้ทั้งห้องสมุด โรงเรียน มหาวิทยาลัย ห้องสมุดประชาชน ก็เป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับตนเองได้

6. การนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร หมายถึง กระบวนการให้คำปรึกษาชี้แนะ แนะนำครูด้วยการสื่อสารให้ได้มาซึ่งข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ร่วมกัน ทำความเข้าใจร่วมกัน พร้อมการนำเสนอความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จะได้ร่วมมือกันในการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาเพื่อให้ครูสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือ เรียนรู้ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนวางแผนการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการพัฒนาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนและพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียน โดยอาศัยแผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่สะท้อนผลการดำเนินการจากการปรับเปลี่ยนด้านพฤติกรรมกรสอนของครูและด้านพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียน

8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3 – 6 คน ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทางด้านสติปัญญา สังคม และความรู้สึกรู้สึกในการเห็นคุณค่าของตนเอง ซึ่งหลักในการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ได้แก่ การใช้รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่มเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ความสามารถของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีความหมายต่อความสำเร็จของกลุ่ม และสมาชิกแต่ละคนมีโอกาช่วยให้อีกกลุ่มประสบความสำเร็จได้เท่าเทียมกัน

9. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่กลุ่มเป้าหมายสร้างขึ้นซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบ 11 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) สาระสำคัญ 2) ผลการเรียนรู้ 3) จุดประสงค์ 4) สาระการเรียนรู้ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อ/แหล่ง เรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผล 8) เกณฑ์การประเมิน 9) ข้อเสนอแนะ 10) ความคิดเห็นของผู้บริหาร และ 11) บันทึกหลังการเรียนรู้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเรียนรู้ได้
2. ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือกันเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ
3. ข้อมูลจากงานวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางในการปรับปรุงการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ได้เป็นอย่างดี